

Texte clasice

● În adaptarea radiofonică și regia lui Dan Puican, **O întâmplare ciudată** de Carlo Goldoni a reținut atenția ascultătorilor prin umorul robust, ritmul viu, antrenant, o prezentare a personajelor și a situațiilor punctată de ironie tandră, lipsită de severitate dar nu și de ascuțime. Dacă montarea nu ni l-a descoperit dintr-un unghi inedit pe marele maestru italian, ea a avut meritul — demn de luat în seamă — de a valorifica inspirat, convingător, calitățile cunoscute și recunoscute ale teatrului goldonian. A contribuit în mod substanțial la această reușită foarte buna alcătuire a distribuției, din rândurile căreia notăm: Ștefan Mihăilescu-Brâila, Dana Dogaru, Mircea Albulescu, Mirela Gorea, Geo Costiniu, Virgil Ogășanu, Rodica Popescu-Bitănescu.

● Într-un anume sens, spectacolul radiofonic cu **Trandafirii roșii** de Zaharia Bârsan, prezentat în ciclul „Pagini regăsite din dramaturgia românească” (regia: Titel Constantinescu), a constituit o surpriză. Textul a răsunat cu deosebită prospețime, neîmpovărat de multele decenii ce ne despart de succesul pe care basmul liric-dramatic al lui Zaharia Bârsan îl înregistrase în perioada interbelică. Meritul revine regiei și actorilor

cleopotrivă, dar în mod deosebit interpretului rolului principal, Adrian Pintea, care a desprins cu extremă finețe și sensibilitate, de sub cuvântul uneori ușor prăfuit, de sub fraza adesea puțin desuetă, trăirea autentică, sentimentul pur, simbolul nealterat, forța vibrației poetice. Aceeași atență și inspirată aplecare asupra valorilor vii încă ale textului a caracterizat și celelalte evoluții actoricești, semnate de Mirela Gorea, Răzvan Ionescu, Ion Pavlescu, Corado Negreanu, Ion Siminie, Rodica-Sanda Tuțuianu, Ruxandra Sireteanu.

● La prima vedere, nimic de reproșat montării radiofonice cu **Nunta lui Figaro** de Beaumarchais. Un regizor experimentat, cu merite profesionale recunoscute (Dan Puican), actori „de linia întâi” și cărora rolurile „le vin mânășă” (George Constantin, Mircea Albulescu, Florian Pittiș, Dana Dogaru, Stela Popescu, Irina Mazanitis, Alexandru Repan, Horia Căciulescu), ideile textului descifrate exact, ritm alert, umor și totuși... Și totuși, stăruie senzația unui lucru făcut în grabă, a unei prime lecturi (exceletnă, ca primă lectură), căreia ar trebui abia să-i urmeze finisările, șlefuirile, micile detalii ce dau valoare întregului (uneori scăpările sînt chiar neplăcute și ne gîndim, de pildă, la faptul că personajele nu se decid dacă pe fermecătoarea subretă o cheamă Suzon sau Suzanne, numind-o în amîndouă felurile). Dacă „afișul” montării radiofonice ar fi alăturat nume de mai modestă rezonanță, ea s-ar fi plasat, desigur, între realizările meritorii. Există, însă, semnături ce nu pot figura niciodată doar la capitolul „nimic de reproșat”.

Cristina DUMITRESCU